

Кореччина провела в останню путь ще одного військового

Комусь доля відмірює чималий проміжок життєвого часу, а когось обламає у самому розквіті життя, забираючи від рідних людей. Як би не хотілося вірити, та все ж земля знову прийняла у свої обійми загиблого на Сході країни корчанина. Ще у серцях жевріє біль втрати за Тарасом Ляшуком, як ось 9 вересня Кореччина попрощалася із військовим 80-ї бригади, прапорщиком Анатолієм Гаврилюком.

Продовження на с. 4

Спільна справа

ВІСНИК КОРЕЧЧИНИ • Інформаційний тижневик • №37 (165), субота, 13 вересня 2014 року

Герої не вмирають

Кореччина провела в останню путь ще одного військового

(Продовження. Початок на с.1).

«Не можеш робити добра, то й не роби зла», – за таким принципом крокував по життю Анатолій Гаврилюк. Хороший сім'янин, вірний друг, наполегливий військовий. Чимало хорошого розповідають рідні, знайомі про цього чоловіка.

– Анатолій був щирою людиною, – із жалем говорить Валентина Микитчук, його двоюрідна сестра. – Він допомагав у скрутних ситуаціях не лише рідним,

знайомим, а й кожній пересічній людині, завжди відповідав добром. У спілкування йому не було рівних. З дитинства він був енергійним. У будь-якій справі був майстром. Не існувало такої роботи, яку б він не міг виконати на відмінно. З батьком мав хороші стосунки. У дитинстві Толік полюбляв виготовляти будиночки із маленьких деталей. Одного разу, зробивши такий будиночок, він сказав, що його сім'я купатиметься у променях щастя саме у такій оселі. Після чого наполегливо йшов до своєї мрії. Умів знайти вихід із будь-якої ситуації. Брат мав добру душу, був відповідальним. Дотримувався свого слова. Ніколи не ховався за чужими плечима. Досі не можу повірити, що його немає.

Анатолію Гаврилюку 11 листопада виповнилося б 34. Свого часу рідними для нього були стіни Корецької школи №1. Згодом, після закінчення 9 класу, навчався у Мирогощанському радгосптехнікумі, здобуваючи спеціальність агронома. Отримавши диплом молодшого спеціаліста, пішов в армію, там і залишився служити за контрактом. Службу проходив у Львові при штабі Західного округу. Часто брав участь у миротворчих місіях у Лівані, Іраку, зі старшим братом був у Косово. Мав звання прапорщика.

27 серпня Анатолій Гаврилюк добровольцем поїхав у зону АТО захищати рідну землю. 5 вересня під час виконання бойових завдань пішов на передову, там і загинув. Прощання із Анатолієм відбувалося у Корці у Свято-Георгієвському храмі. Провести в останню путь героя прийшло усе місто. Більше двох кілометрів військові несли загиблого на руках. Таким чином, віддаючи йому свою шану.

Невимовний біль у серцях рідних житиме ще довго. Адже батьки втратили сина, дружина втратила люблячого чоловіка, маленька донечка – рідного татуса. Кореччина ж втратила ще одного захисника, героя, справжнього патріота.

Інна ПРИШВА